

Byla už tma. Detektiv strážník Tamsin Leonardová a detektiv strážník Wilder mířili služebním autem zpátky do města, když dostali hlášení o jistém Audi G7, zachyceném čerstvě kamerou 217 při průjezdu kolem exitu 2 na dálnici M77. Ještě loni stejným modelem jezdili všichni drogoví dealéři, a tenhle konkrétní vůz se dostal do hledáčku při jednom právě probíhajícím vyšetřování. Leonardová a Wilder ho měli zastavit, podívat se, kdo volal řidiči na mobil v 16.53, a číslo si zapsat.

Tahle drobnost na ně vyšla, protože všichni ostatní právě vyjeli k ozbrojené loupeži na poště. Na ně dva vycházely drobnosti často.

Wilder zavěsil, nasupeně do Leonardové zabodl pohled a podrážděně mávl na kolonu aut před nimi, jako by jeho parťáčka byla za dopravní špičku osobně zodpovědná. Aby se vůbec mohli otočit na jih, museli teď ještě nějakou dobu protrpět v koloně mířící opačným směrem, ale kvůli tomu Wilder na nervy nebyl. Wilder byl prostě na nervy pořád.

Často dostávali společnou službu. Ostatní detektivové z jejich směny je přehlíželi, Wildera proto, že měl nulové osobní kouzlo, Leonardovou proto, že byla ženská, pocházela z Anglie, byla starší než oni a místo fotbalu sledovala kriket. Původně ji

to netrápilo, stranou od ostatních jí bylo dobře, jenže situace se změnila: chystalo se propouštění a Leonardová i Wilder byli na ráně, protože nezapadali do kolektivu. Společná služba je teď rozčilovala, jako by neoblíbenost toho druhého dál ještě podtrhovala jejich vlastní nedostatky. Oba cítili, že jsou na černé listině.

Leonardová se zasekla na sjezdu do Kinning Park a Wilder popuzeně zasykl.

Nevšíkala si ho. „Co myslíš, mám pustit sirénu?“ Opravdu chtěla znát jeho názor, neptala se jen proto, aby si připadal důležitý.

„A ty si jako nemyslíš nic?“

Odmítla se nechat vyprovokovat a sirénu i majáček pustila. Chyba. Řidiče před nimi to vytrhlo z podvečerního limbu, takže zpomalili, stáhli se ke straně a snažili se jim uvolnit cestu.

Wilder nad novým zpožděním rozhodil rukama, rozčílení z něj jenom sálalo. Leonardová nic neřekla, opatrně vůz provedla po sjezdu z dálnice a hladce se z kruhového objezdu zařadila do pruhu mířícího na jih.

Už se těšila, až bude mít dneska od Wildera pokoj. I bez něj měla dost starostí. Její manželka před týdnem podstoupila druhé kolo asistované reprodukce a teď čekaly, jestli se plod ujal. Procedura je finančně vysávala a už za sebou měly potrat. Tamsin si proti předpisům nechala v kapse vlastní mobil s vypnutým zvoněním. Ať dělala co dělala, část jejích myšlenek se neustále točila kolem kůže na pravém boku a děsila se zavrnutí oznamujícího špatnou zprávu. V práci se o ničem nezmiňovala. Nikdo jiný o plození dětí ani o svojí sexualitě taky nemluvil, tak proč by se měla vymykat?

Zasekla se za kamionem, který se neohrabaně pokoušel vyklidit rychlý pruh, a Wilder hlasitě zafuněl. Měla majáček nechat vypnutý.